

Motion till riksdagen 2005/06:A264

av **Hillevi Larsson (s)**

Arbetsolyckor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vikten av att ta reda på orsakerna till de ökande arbetsolyckorna och mot bakgrund av detta se över möjligheterna att förebygga nya olyckor.

Motivering

På senare år har det skett en skenande ökning av antalet arbetsolyckor. Bara på fem år har antalet polisanmälda olyckor femdubblats!

Eftersom det är de allvarligaste olyckorna som polisanmäls – där anställda skadats, drabbats av sjukdom eller t.o.m. dödats – är siffrorna extra oroväckande.

En jämförelse med år 2000 visar att det då skedde 129 polisanmälda arbetsolyckor. År 2004 var siffran uppe i hela 511 polisanmälda fall! Sjukdomar och kroppsskador har ökat mest, men även dödsfallen har mer än fördubblats.

Mycket tyder på att det är den ökade stressen och pressen i arbetslivet som ligger bakom ökningen. För att det ska gå snabbare och bli billigare slarvar man med säkerheten och hoppar över skyddsåtgärder.

De mest olycksdrabbade är byggnadsarbetare, väktare och industriarbetare. Byggställningar, utan nödvändiga säkerhetsanordningar, resulterar i många fallolyckor. Väktare utsätts för våld och hot medan industriarbetare bränner, klämmer och skär sig. Inom livsmedelsindustrin är skärsår vanligt förekommande i det uppstressade arbetstempo som råder. En annan utsatt grupp är ensamarbetare.

Olyckorna är ofta dramatiska och ger men för livet för de drabbade. Några exempel:

- En kvinna fastnar med tröjan i en maskin och bryter flera revben samt skadar mjälten.
- En anställd får en 150 kilo tung trumma på ena foten.

Fel! Okänt namn på

- Två män brännskadas av exploderande gasol i en lastbil.
- En anställd på ett tidningslager skadas i ansiktet av ett metallband.
- En ung man är nära att drunkna efter att han ramlat ner i en gödseltunna.
Han hittas först flera timmar senare med gödsel upp till hakan.

Även om skälen till olyckorna ofta är uppenbara – stress, press och ekonomiska besparingar på säkerheten – finns det all anledning att ändå titta närmare på de bakomliggande orsakerna till den stora ökningen av antalet arbetsolyckor. Säkert finns flera skäl och varje fall är ju unikt, men man kan säkert också se ett mönster i olyckorna. Mot bakgrund av detta måste en åtgärdsplan snarast tas fram för att förebygga nya olyckor. Vi har långtgående arbetsmiljölagar som uppenbarligen inte tillämpas på många håll. I detta sammanhang bör inte minst tillämpningen av lagarna hamna i fokus. Arbetsgivarens ansvar och samhällets och de fackliga organisationernas kontrollmöjligheter av arbetsmiljön har här en central roll.

Stockholm den 29 september 2005

Hillevi Larsson (s)